

Våldet eskalerar i Ecuador

Ecuador: krig mot narkotikahandeln eller Monroe-doktrinen?

Ecuador skakas av ett eskalerande våld. De kriminella gängen får allt större inflytande. Ända sedan 2017, då vänsterpresidenten Rafael Correas ämbetsstid upphörde, har våldet och kriminaliteten i landet bara ökat. Nu har den nyliberala regeringen utfärdat krigstillstånd.

Och onsdagen 17 januari mördades åklagaren César Suárez, som undersökte stormningen nyligen av en TV-kanal.

Vad händer i Ecuador; är det eskalerande våldet resultatet av en ackumulering av förhållanden och kriser som exploderar på detta sätt? Varför tar den organiserade brottsligheten till vapen mot staten, överger sina dolda handlingar och agerar öppet som en krigförande väpnad grupp? Har de för avsikt att göra det som knarkkungens Pablo Escobar en gång ville göra? Vilken inverkan har detta på resten av området, Kuba och till och med världen?

Ecuador har gått igenom flera sociala kriser sedan 2019. Starka protester skakade landet det året och sedan 2022, tills Guillermo Lassos regering upphörde. En av de frågor som drev honom bort från makten och löften från kampanjens utmanare, var våld. Har nuvarande presidenten Noboa gjort något som provocerat narkotikagrupperna?

Over 52% of Ecuadoreans Fell Into Poverty in 2020

Barn tigger i Quito, Ecuador. 2020 levde 52 procent av befolkningen under fattigdomsstrecket. Foto: Twitter

Noboa tillträdde för nästan två månader sedan, han är mycket ung och kommer från de rikaste och mest konservativa sektorerna i landet. Hans familj driver bananhandel, banker och Nobis-gruppen, en viktig ekonomisk grupp i Ecuador.

Hans politiska agenda och planer innehöll inga åtgärder för att stärka staten och den allmänna säkerheten, förrän Dekret 111, som

alla politiska krafter stödde. Till och med den tidigare vänsterpresidenten Rafael Correa, i exil, uppmanade till stöd.

Och det är förståeligt, Correas parti, Medborgarrevolutionen (Revolución Ciudadana), var den politiska kraft som fick näst flest röster, och Noboa kommer bara att inneha presidentposten under den tid som Guillermo Lasso lämnat vakant ? ett och ett halvt år. Ingen vill gå emot medborgarnas säkerhet, allra minst det parti som skulle kunna vinna nästa val.

Men för att återvända till Noboa. Han behöver inte en stark stat eftersom han delar de nyliberala ståndpunkterna om en så liten regeringsinstitution som möjligt och hans första prioritet som president var att skicka ut en brådskande ekonomisk proposition, som gynnar de rikaste klasserna och godkände ett brett system av skattebefrielser för frihandelszonerna där hans familjs Nobis-grupp som av en tillfällighet har stora intressen.

Noboa beslutade till och med att avskaffa säkerhetssekretariatet som är underställd republikens president och som var det organ som ansvarade för att samordna säkerhetsuppgifter mellan statliga institutioner.

Till råga på allt rymde ledaren för Los Choneros-gänget från ett fängelse mitt under den nuvarande våldskrisen, och regeringen läckte själv, i uttalanden av kommunikationsministern, att denna brottsling fick reda på sin förflyttning till en annan kriminalvårdsanstalt av myndigheterna själva. På samma sätt talar polis- och fängelsemyndigheterna själva om att ca 20 procent av poliserna samarbetar med kriminella gäng.

Det är paradoxalt att regeringen, som inte har gjort något särskilt mot de kriminella gängerna, plötsligt inleder ett öppet krig. För övrigt är det mycket märkligt, eftersom antalet offer är ganska lågt (854 arresterade och endast 7 döda på nästan en vecka), att flera gisslan tas i fängelser och till och med i en TV-studio som sänder live, men ingen dödas.

Det sistnämnda är mycket intressant: det slutade utan ett enda dödsfall, inte ens när polisen återtog stationen. Det verkar som om syftet med denna "terroristaktion" inte var att utpressa regeringen eller att kräva en lösensumma, utan att skrämja folket så mycket att de välkomnade det undantagstillstånd som sedan utlystes.

I detta sammanhang, och trots Medborgarrevolutionens stöd för åtgärderna, har det redan förekommit uttalanden om kopplingar mellan Correas rörelse, Padrino-fallet, narkotikahandel och t.o.m. Kuba. Sedan protesterna 2019 har försök gjorts att koppla samman Kuba med intern destabilisering i Ecuador. Det är inget nytt, det hände även i Colombia, och i Bolivia. När högerkandidaten Fernando Villavicencio mördades under valkampanjen i Ecuador försökte man också koppla det till Correas parti Medborgarrevolutionen.

En begynnande kampanj för att angripa den ecuadorianska vänstern och Kuba, där man dammar av gamla anklagelser om kopplingar till colombianska karteller och så vidare, håller på att smidas.

Är det kanske att förbereda den allmänna opinionen för ett byte av fiende när narkotikagängen har gjort sitt jobb?

Under tiden meddelades den 11 januari att höga regeringstjänstemän från USA skulle resa till Ecuador för att stödja regeringen i den interna väpnade konflikten. En av dem var Laura Richardson, befälhavare för USAs Sydkommando. Samma person som för exakt ett år sedan gjorde uttalanden om att Latinamerika var en prioritet för USA på grund av dess naturresurser. Som av en händelse föreslår Noboa också för Bidens regering att byta ut sitt sovjetiska och ryska "skräp" mot US-amerikanska vapen, vid en tidpunkt då Vita husets president inte har något mer att skicka till Kiev för att fortsätta bekämpa Moskva.

Ecuador gränsar till Colombia och Peru, där det ena landet har flest militära USA-baser och det andra är den plats där dess de facto-president 2023 godkände ett dekret som tillåter USA-trupper att komma in på dess territorium.

Ecuador ligger i hjärtat av Amazonas, världens största sötvattenreserv, bland andra rikedomar, som landet delar med Brasilien och Venezuela, men också inom räckhåll för Bolivia, med en av världens största litiumreserver. Det är just i Ecuadors Amazonasprovinser som den största oljeutvinningen finns, där Rafael Correa stämt Chevron för den ekologiska katastrofen i

Amazonas, och där förekomsten av kriminella gäng av en tillfällighet också är lägre.

Kan det vara så att det för USA inte är tillräckligt med den blyga latinamerikanska vänstern och fruktar att Noboa kommer att förlora mot Medborgarrevolutionen eller Ursprungsfolkens rörelse (Movimiento Indígena)? Kan detta krigstillstånd vara en förebyggande åtgärd för att undvika protester som de 2019 och 2022 när Noboa nu drar åt den nyliberala snaran? Kan det vara så att USA inser att man inom en snar framtid kommer att förlora kontrollen över naturresurserna i Asien och Afrika, och behöver bevara dem på sin egen bakgård?

I vilket fall som helst är situationen i Ecuador mycket vanskelig. För det kubanska samhället kommer det att bli svåra tider igen, medan förtalskampanjer återigen dras igång mot oss.

Låt oss hoppas att våra tvivel bara förblir ogrundade frågor och att Ecuador kommer att få en bättre framtid.

P.S. Den 25 augusti 2023 beslagtogs Spanien 9,5 ton kokain i banancontainrar, 2,7 ton i bananlaster i Italien i maj 2023 och 610 kg i Turkiet i oktober i liknande laster.

Alejandro Sanchez, Facebook 240115

Ecuador, ¿guerra contra el narcotráfico o Doctrina Monroe?